

Izdaja I. jata

47  
SLAVNOSTNA ŠTEVILKA



✓ L.V.

Novo mesto, 16. maja 1943.

Št. 12

KRISTUS, ČUJ PRISEGO NAŠO,

ZA BOGA, ZA VERO DRAGO,

GREMO S TABO, KRALJ MOGOČNI,

V MUKE, SMRT IN ZMAGO !

---

Povsod Boga: ljubljena Mati, mi hočemo povsod Boga !

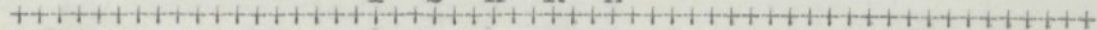
## I S K R A

## V E L I K O   Z B O R O V A N J E .

Veliko zborovanje je tu. Dolgo smo se nanj pripravljali in ga nestrpno pričakovali, zbirali zanj duhovne darove, zanj med seboj propagirali in se vнемali ob misli nanj. Sedaj je tu.

Kakšen naj bo ta naš veliki dan? Zjutraj bomo pristopili med sv. mašo a sv. obhajilu. Prosili bomo Jezusa, naj blagoslovi našo prireditev, da bo uspeh za nas čim večji, da se bomo še bolj navdušeni in še z večjim veseljem vrgli na delo za Njegovo kraljestvo. Nato bomo pri duhovni obnovi pogledali v en del našega življenja, pregledali napake in pomanjkljivosti ter napravili dobre sklepe za bodočnost, da bomo Jezusu kot njegovi apostoli vedno bolj ugajali. Zatem, ko bomo pregledali naše duhovno življenje, bodo pristopili naši to-

I S K R A

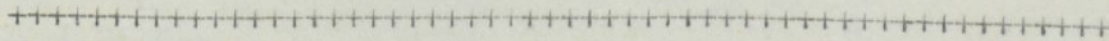


variši in obljubili Kristusovemu namestniku, da se hočejo boriti v armadi Kristusa Kralja. Vsi pa se bomo nato posvetili brezmadežnemu Srcu Marijinemu, naj nas Ona sprejme v varstvo, nam izprosi novih milosti od svojega Sina in nam pomaga v težki borbi zoper armado teme.

Po končani posvetitvi, bomo videli, kakšno je bilo naše delo v preteklem letu, naše borbe, zmage, pa tudi naše slabosti in poraze.

Glavnâ, slavnostni del pa bo popoldne. V govorih naših tovarišev bomo dobili novega ognja za boj, novega veselja za pridobivanje, novega zaleta za delo v počitnicah.

Mladci! To naše veliko zborovanje ne sme iti mimo nas kakor kako navadno. Potrudimo se, da bomo z božjo pomočjo odnesli čim več navdušenja in zagona za bodoče delo.



Organizacija -  
velesila.

Eno bistvenih znamenj na modernem človeku je, da je organiziran. Sodobno človeštvo si stavlja velike cilje, a ve, da je najuspešnejše sredstvo za njih dosego organizacija.

In zakaj je v organizaciji taka moč?

Volja posameznika oz. njegovo strem-ljenje do cilja se ob zgledu drugih silno ja-či in krepí. Sestanki, zborovanja in druge prireditve so pravi generator organizacijske mo-či in navdušenja, rekli bi lahko, transforma-tor, ki pretvori nizke tokove na najvišjo na-petost.

Organizacija ni samo mehaničen skupek posameznikov, temveč živa skupnost, v kateri vlada tesna medsebojna povezanost in enotna volja do cilja in sredstev. Tu ne velja več: "Kolikor glav, toliko misli", temveč vse preve-va ena volja, ena misel. Vsi stremijo za istim ciljem, vsi hočejo hoditi po isti poti, z isti-mi sredstvi, istočasno in po enotnem načrtu, ki ga sestavi sposobno vodstvo in po katerem se morajo vsi ravnati.

Poglejmo delavce, ki dvigajo težko bre-me: organizirajo se. Eden od njih poveljuje: hoo-ruk!, in vsi na ruk! istočasno dvignejo. Tako se sile seštevajo. Nobeden ne ugovarja, da je to zapovedovanje teror nad osebno svobodo. Vsak jasno ve, da je poveljevanje nujno potreb-no, če hočejo breme dvigniti.

V organizaciji, ki si je postavila vi-soke cilje, pa je treba nekoliko več kakor ho-ruk! V njej je sposobno vodstvo, ki vodi po natančnem načrtu. Člani pa morajo avtoriteto spoštovati in ji biti pokorni. V tem je skriv-nost uspeha.

./.

## I S K R A

Kako slabotna je mala palčica, a če jih več skupaj povežemo/organizacija/ in udarimo z njimi na pravo mesto na deski /načrt in istočasnost delovanja/, se bo d deska zlomila.

In kako slaboten je en sončni žarek, a če jih cel šop usmerimo preko zbiralne leče v eno točko na papirju, se bo ta vnel.

Blede so te primere, dajejo nam pa veliko misliti.

Krepimo, tovariši, in izpopolnjujmo našo mladčevsko organizacijo, da bo "acies bene ordinata", jeklena sila, ki bo mogla kljubovati železni sili teme in jo premagati.

- m -

ooooooooo O oooooooooo

Sv. obhajilo-vir naše aktivnosti !

Božja pričujočnost po sv. obhajilu v nas je aktivna. Vsak je že gotovo občutil po dobri pripravi in vrednem prejemu v sebi neko srečo, neko veselje, kakor da bi storil ne vem kako dobro delo. V tebi vse kipi od neke ljubezni, vse se dviga in hoče ven iz objema materialnega sveta, ki ti mori in omejuje to srečo. Če bi prišel v tistem trenutku k tebi ne vem kdo, se ga ne bi nič ustrašil, pogumno bi mu pogledal v oči. Kako srečni so tisti trenutki, ko si tako resnično združen z Jezusom!

Toda tudi v tej sreči se moramo zavedati, da nam je ni Bog poslal, da bi jo samo mi uživali, ampak naj bi jo delili in posredovali tudi drugim. Ne smemo se zapreti s svojim Bogom, da bi bili samo mi sami srečni z njim. To delovanje božje milosti mora izžarevati iz nas, bodisi po našem zgledu, besedi ali kakorkoli, na duše drugih, ki bi se tudi rade združile z neskon-

Povsod Boga : naši mladini, naj sveta vera jo blaži !

